

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 13C/81/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813202725
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marianna Hašková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2013:3813202725.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, sudkyňou Mgr. Mariannou Haškovou, v právnej veci navrhovateľa: J. J. SA, pobočka zahraničnej banky mJ. v D. republike, W.: XX XXX XXX, G. č. XX, J., právne zastúpeného MCGA legal, s.r.o., IČO: 36 715 662, Partizánska č. 2, Bratislava, proti odporcovi: C. T., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom L. Pravno, C. č. XXX/X, t. č. na neznámom mieste, zastúpená opatrovníkom Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. Legionárov č. 5, Prešov, IČO: 42 176 778, o zaplatenie 3042,94 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 2470,11 eura s 8,75% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2470,11 eura od 15.10.2011 do zaplatenia, na účet právneho zástupcu navrhovateľa trovy konania v sume 113,81 eura a trovy právneho zastúpenia v sume 362,66 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na Okresný súd Prievidza dňa 13.02.2013 domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 3042,94 eura so zmluvným úrokom vo výške 16,50% ročne od 01.01.2010 do zaplatenia a so zákonnými úrokmi z omeškania vo výške 8,75% ročne od 01.01.2010 do zaplatenia. Zároveň si navrhovateľ voči odporkyni uplatnil nárok na náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ uzatvoril s odporkyňou zmluvu o poskytnutí hotovostného úveru „mPôžička“ reg. Č. zmluvy XXXXXXXXXXX/XXXX, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyni hotovostný úver s dohodnutou úrokovou sadzbou vo výške 16,5% ročne. Odporkyňa sa dostala do omeškania, nakoľko poslednú splátku zaplatila dňa 31.12.2009 a ďalšie splátky už nezaplatila. Z dôvodu omeškania odporkyne navrhovateľ dňa 03.10.2011 od zmluvy odstúpil. Na základe uvedeného sa navrhovateľ domáha okrem zaplatenia dlžnej istiny, aj zaplatenia dohodnutého úroku vo výške 16,5% ročne a zákonných úrokov z omeškania vo výške 8,75% ročne od 01.01.2010 do zaplatenia.

Okresný súd Prievidza platobným rozkazom zo dňa 22.04.2013 č. k. 12Ro/36/2013-28 uložil odporkyni, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatila navrhovateľovi sumu 3042,94 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 3042,94 eura od 01.01.2010 do zaplatenia a so zmluvným úrokom vo výške 16,50% ročne zo sumy 3042,94 eura od 01.01.2010 do zaplatenia a na účet právneho zástupcu navrhovateľa nahradil trovy právneho zastúpenia vo výške 309,55 eura a ostatné trovy konania vo výške 182,50 eura, alebo aby v tej istej lehote podal odpor na tomto súde. Keďže sa odporkyni nepodarilo doručiť predmetný platobný rozkaz do vlastných rúk súd uznesením zo dňa 09.07.2013 č. k. 12Ro/36/2013-40 zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Prievidza zo dňa 22.04.2013 č. k. 12Ro/36/2013-28.

Uznesením zo dňa 20.08.2013 č. k. 13C/81/2013-43 súd ustanovil odporkyňu, ktorá sa nachádza na neznámom mieste opatrovníka Združenie na ochranu občanov spotrebiteľa HOOS, so sídlom Legionárov č. 5, Prešov, IČO: 42 176 778.

Opatrovník odporkyne sa k návrhu navrhovateľa vyjadril písomným podaním zo dňa 09.10.2013 doručeným súdu dňa 10.10.2013. Opatrovník z opatrnosti vo vyjadrení vzniesol námietku premlčania, ktorú nijako bližšie nezdôvodnil. Zároveň v zmysle § 54 Občianskeho zákonníka navrhol prejudiciálne posúdiť absolútnu neplatnosť nevýhodnejších zmluvných podmienok oproti zneniu Občianskeho zákonníka vrátane inštitútov akými sú odstúpenie od zmluvy, premlčanie, strata výhody splátok a pod. Uviedol, že očakáva, že sa budú aplikovať všetky zmierňujúce inštitúty.

Súd vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 11.10.2013 konanom v neprítomnosti navrhovateľa, odporcu a opatrovníka odporcu podľa § 101 ods. 2 OSP. Právny zástupca navrhovateľa navrhovateľovu neúčasť ospravedlnil, odročil nežiadal a súhlasil s pojednávaním a rozhodnutím v neprítomnosti navrhovateľa z dôvodu hospodárnosti konania. Odporca svoju neúčasť neospravedlnil a odročil pojednávanie nežiadal. Opatrovník odporcu svoju neúčasť ospravedlnil, súhlasil s rozhodnutím bez pojednávania z kapacitných dôvodov.

Súd vykonal dokazovanie v predmetnej veci výsluchom odporcu a oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to najmä: zmluvou o poskytnutí hotovostného úveru mPôžička zo dňa 02.12.2008, žiadosťou o poskytnutie hotovostného úveru zo dňa 02.12.2008, základnými charakteristikami spotrebiteľského úveru zo dňa 02.12.2008, odstúpením od zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru mPôžička zo dňa 04.10.2011, návrhom úhrady dlhu zo dňa 04.10.2011, harmonogramom splátok - mPôžičky odporcu, výpisom z účtu odporcu, obchodnými podmienkami navrhovateľa, doručenkou, plnomocenstvom navrhovateľa, platobným rozkazom OS Prievidza zo dňa 22.04.2013 č. k. 12Ro/36/2013-28, uznesením OS Prievidza zo dňa 09.07.2013 č. k. 12Ro/36/2013-40, uznesením OS Prievidza zo dňa 20.08.2013 č. k. 13C/81/2013-43 a vyjadrením opatrovníka zo dňa 09.10.2013. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil tento skutkový a právny stav veci:

Navrhovateľ dňa 02.12.2008 odporkyňu informoval o možnosti poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktorého základné charakteristiky, náklady na spotrebiteľský úver a ďalšie informácie poskytol vo forme písomnej informácie pod č. Y Následne ešte dňa 02.12.2008 podala odporkyňa u navrhovateľa žiadosť o poskytnutie hotovostného úveru mPôžička Y a v rovnaký deň 02.12.2008 uzavrel navrhovateľ s odporcom Zmluvu o poskytnutí hotovostného úveru mPôžička Y Na základe predmetnej zmluvy navrhovateľ poskytol odporkyňu úver v sume 100.000,- Sk (3319,39 eura) na obdobie 60 mesiacov, pričom konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 02.12.2013. RPMN bola dohodnutá vo výške 17,81% pri dohodnutej pohyblivej úrokovej sadzbe vo výške 16,50% ročne v čase uzavretia zmluvy. Celkové náklady spojené s úverom predstavujú sumu 47644,53 Sk (1580,51 eura) podľa údajov platných v čase uzavretia zmluvy. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver bola v danom období 22,21%. Výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov boli uvedené v prílohe č. 1 tejto zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX/XXXX. Výška mesačnej splátky bola dohodnutá na sumu 2458,45 Sk (81,61 eura) s termínom splatnosti k 02. dňu v mesiaci. Prvá splátka bola splatná dňa 31.12.2008 a posledná dňa 02.12.2013.

Odporkyňa predmetný úver čerpala dňa 31.12.2008 vo výške 3319,39 eura a v časovom období od decembra 2008 do marca 2012 navrhovateľovi v rôznych splátkach uhradila sumu 849,28 eura. Platby nie sú sporné, ich prijatie potvrdzuje navrhovateľ predloženým výpisom z účtu odporcu. Odporkyňa uhradila navrhovateľovi titulom splátky predmetného úveru celkom sumu 849,28 eura.

Keďže bol odporca v omeškaní so splácaním predmetného úveru navrhovateľ dňa 04.10.2011 odstúpil od Zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru mPôžička reg. č. XXXXXX-XXXXXXXXXXXX/XXXX a vyzval odporkyňu na úhradu dlhu vzniknutého v súvislosti s odstúpením od Zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru mPôžička v celkovej výške 4540,92 eura ku dňu 04.10.2011. V zmysle predmetného odstúpenia

zmluva zanikne v deň doručenia tohto odstúpenia. Odstúpenie od predmetnej zmluvy bolo odporčiny doručené dňa 14.10.2011.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“), spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 5 zákona č. 258/2001 Z. z., ak bol spotrebiteľský úver poskytnutý na zakúpenie tovaru alebo poskytnutie služby, veriteľ je oprávnený od zmluvy odstúpiť, 9) ak je spotrebiteľ v omeškaní jednej splátky za časové obdobie dlhšie ako tri mesiace alebo dvoch splátok.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka platného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Súd s poukazom na citované ustanovenia právny vzťah medzi účastníkmi konania založený Zmluvou o poskytnutí hotovostného úveru mPôžička zo dňa 02.12.2008 považoval jednoznačne za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a zároveň konštatoval, že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Je nepochybné, že navrhovateľ bol v čase uzavretia zmluvy veriteľom a odporkyňa bol v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľom. Vzhľadom na uvedené tiež platí, že zákon o spotrebiteľských úveroch patrí do oblasti predpisov občianskeho práva a je vo vzťahu k Občianskeho zákonníku lex specialis. Uvedené

znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 258/2001 Z. z. použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch. Aj v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sa nemôžu odchyliť od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa.

Listom zo dňa 04.10.2011 navrhovateľ odstúpil od Zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru mPôžička podľa § 506 Obchodného zákonníka, ako aj v súlade s ustanovením 2.3.5 Obchodných podmienok z dôvodu porušenia povinností riadneho a včasného splácania úveru zo strany odporcu. Zároveň vyzval odporcu k zaplateniu aktuálneho dlhu vo výške 4540,92 eura, ktorý mu umožnil zaplatiť formou 30 mesačných splátok vo výške 155,- eur mesačne s účinnosťou od 15.11.2011 k 15. dňu v mesiaci.

Ak navrhovateľ ako veriteľ odstúpil dňa 04.10.2011 v zmysle ustanovenia 2.3.5 Obchodných podmienok poskytovania hotovostného úveru mPôžička v mBank, pričom odstúpenie bolo doručené odporkyni dňa 14.10.2011, uvedeným dňom došlo k zániku predmetnej Zmluvy o poskytnutí hotovostného úveru mPôžička zo dňa 02.12.2008. V zmysle § 506 Obchodného zákonníka sa navrhovateľ voči odporkyni domáha zaplatenia neuhradenej istiny v sume 3042,94 eura, spolu s dohodnutým 16,50% úrokom ročne od 01.01.2010 do zaplatenia a so zákonným úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 01.01.2010 do zaplatenia.

Avšak na základe vykonaného dokazovania a v zmysle § 5 zákona č. 258/2001 Z. z. a § 48 ods. 1 a 2, § 54 ods. 1 a § 457 Občianskeho zákonníka dospel súd k záveru, že ak navrhovateľ dňa 04.10.2011 odstúpil od predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere došlo k jej zrušeniu od začiatku a účastníci predmetnej zmluvy sú si povinný v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka vrátiť všetko, čo podľa nej dostali. V zmysle §§ 39, 54 ods. 1, 48 a 457 OZ je nutné konštatovať, že zmluva sa zrušuje s účinkami od začiatku ex tunc (§ 48 ods. 2) a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva (bezodôvodné obohatenie, náhrada škody), účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia podľa § 457 OZ. V tomto prípade vzniká právo navrhovateľa domáhať sa od odporkyne vrátenia poskytnutého úveru, nie však úrokov za úver zo zmluvy zrušenej s účinkami od jej vzniku. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré na rozdiel od ustanovenia Občianskeho zákonníka zaväzujú spotrebiteľa nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka evidentne zhoršujú jeho postavenie. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa o vrátenie plnenia úrokov napriek ich zrušeniu popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc, postavenie spotrebiteľa zhoršuje, inými slovami povedané dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa zmluvy dohodnutej medzi účastníkmi konania sú nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy Občianskeho zákonníka. Nemožno tiež prehliadnuť, že je to navrhovateľ ako dodávateľ, ktorý naformuloval zmluvu a dobrovoľne sa rozhodol využiť ustanovenia zmluvy o odstúpení aj keď existujú iné inštitúty súkromného práva, ktoré zmluvu komplexne nerušia s účinkami od momentu jej uzavretia. Ustanovenie článku obchodných podmienok, podľa ktorého má spotrebiteľ plniť zmluvné povinnosti aj napriek odstúpeniu od zmluvy je upravené pre odporcu nevýhodnejšie oproti úprave v § 48 v spojení s § 457 OZ. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je v súlade s právom Európskej únie, ktoré umožňuje členským štátom prijať na ochranu spotrebiteľa aj prísnejšie ustanovenia, než aké odporúča Smernica rady 93/13/PHS. Súdom prináleží súdna kontrola zmluvných podmienok a dokonca aj abstraktná kontrola zmlúv (§ 153 ods. 3, 4 OSP) s cieľom vylúčiť zo života bežných ľudí neprimerané podmienky, ktoré zhoršujú kvalitu života.

Vzhľadom na uvedené majú v prejednávanej veci prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy spotrebiteľského práva, vrátane ustanovení §§ 52 až 54 OZ. O tom, že ide o spotrebiteľskú zmluvu neboli žiadne pochybnosti a v konečnom dôsledku tomu zodpovedá aj definícia spotrebiteľskej zmluvy, za ktorú sa považuje každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ak ju uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Pokiaľ teda navrhovateľ v predmetnej veci presadzuje obchodno-právnu úpravu odstúpenia od zmluvy aj s poukazom na ustanovenie § 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, súd poukazuje na to, že toto ustanovenie presne odkazuje v súvislosti s odstúpením zmluvy nie na Obchodný zákonník, ale na § 48 Občianskeho zákonníka.

Ak teda navrhovateľ poskytol odporkyňi spotrebiteľský úver na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere v sume 3319,39 eura, od ktorej navrhovateľ dňa 04.10.2011 odstúpil, je odporca povinný vrátiť navrhovateľovi len rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru 3319,39 eura a sumou, ktorú odporkyňa doteraz navrhovateľovi zaplatila vo výške 849,28 eura. T. j. celkom má odporkyňa vrátiť navrhovateľovi sumu 2470,11 eura, nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere sa odstúpením zrušila s účinkami ex tunc a účastníci tejto zrušenej zmluvy sú si povinní vrátiť to, čo na základe takejto zrušenej zmluvy dostali. Bez akýchkoľvek úrokov dohodnutých v zrušenej zmluve.

Vychádzajúc z ustanovenia § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas neplní je v omeškaní a v zmysle § 517 ods. 2 OZ, ak ide o meškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je povinný podľa tohto zákona platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania stanovuje vykonávací predpis. Pri omeškaní ide o objektívnu zodpovednosť dlžníka za stav omeškania. Keďže sa jedná o vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom a teda vzťah občianskoprávny, treba na tento vzťah medzi účastníkmi konania použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, t. j. § 517 ods. 1, 2 OZ. Vzhľadom na uvedené súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania v uplatnenej výške 8,75% ročne z dlžnej sumy 2470,11 eura odo dňa nasledujúceho po odstúpení od zmluvy, t. j. od 15.10.2011 až do zaplatenia.

Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 164 OSP, súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O návrhu na opravu súd rozhodne do 30 dní od jeho podania. O oprave vydá opravné uznesenie, ktoré doručí účastníkom. Pritom môže odložiť vykonateľnosť rozsudku na čas, kým opravné uznesenie nenadobudne právoplatnosť

Dňa 11.10.2013 súd vyhlásil rozsudok, ktorým odporkyňu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi sumu 2469,72 eura s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2469,72 eura od 15.10.2011 do zaplatenia, na účet právneho zástupcu navrhovateľa trovy konania a trovy právneho zastúpenia podľa písomného vyhotovenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Pri vyhlásení rozsudku došlo ku chybe v počítaní a inej zrejmej nesprávnosti, nakoľko odčítaním sumy zaplatených splátok v sume 849,28 eura od poskytnutého úveru 3319,39 eura dostaneme sumu 2470,11 eura a nie sumu 2469,72 eura ako bola súdom nesprávne vyhlásená. V zmysle uvedené súd v písomnom vyhotovení rozsudku uviedol už správnu sumu zostatku istiny, ktorú je odporkyňa povinná zaplatiť navrhovateľovi. Ďalej súd opravil inú zrejmu nesprávnosť spočívajúcu v uvedení nesprávnej výšky úroku z omeškania vo výške 9% ročne, nakoľko si navrhovateľ v návrhu uplatnil úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne a súd nemôže priznať viac ako si uplatnil navrhovateľ v návrhu. V zmysle § 164 OSP súd v písomnom vyhotovení rozsudku opravil chybu v počítaní a inú zrejmu nesprávnosť spočívajúcu v nesprávne vypočítanej výške istiny a zrejme nesprávnom uvedení výšky úroku z omeškania vo výroku vyhláseného rozsudku tak, aby písomné vyhotovenie rozsudku bolo bez chýb a iných zrejmych nesprávností.

Podľa § 142 ods. 2 OSP, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 a § 151 ods. 1 OSP tak, že vo väčšej miere neúspešnú odporkyňu zaviazal zaplatiť vo väčšej časti úspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 113,81 eura a trov právneho zastúpenia v sume 362,66 eura, čo predstavuje 62,36% trov konania podľa úspešnosti navrhovateľa v spore. Navrhovateľ bol v konaní čiastočne úspešný, keď z ním uplatnenej pôvodnej sumy 3042,94 eura mu bola priznaná suma 2470,11 eura, čo predstavuje zaokrúhlene čistú úspešnosť navrhovateľa v spore 62,36% (úspešnosť navrhovateľa 81,18%, úspešnosť odporkyne 18,82%, rozdiel predstavuje 62,36%). Trovy konania pozostávajú z čiastočnej náhrady zaplateného súdneho poplatku, ktorý navrhovateľ zaplatil za návrh na začatie konania vo výške 182,50 eura, t. j. v sume 113,81 eura (62,36% zo sumy 182,50 eura) a z trov právneho zastúpenia v sume 362,66 eura (62,36% zo sumy 581,56 eura). Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny v sume 363,51 eura za tri úkon právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd a

účasť na pojednávaní dňa 11.11.2013) po 121,17 eura a režijného paušálu v sume 23,43 eura za 3 režijné paušály po 7,81 eura, cestovného v sume 45,61 eura za cestu Žilina - Prievidza a späť, čo je 127 km, pri spotrebe použitého motorového vozidla Kia Sorento JC, EČV ZA 498 CH, 11,9 l/ 100 km, cene benzínu 1,48 eura/ l a náhrade v sume 0,183 eura/ km ($127 \times (11,9/100 \times 1,48 + 0,183) = 45,61$ eura), náhrade straty času v sume 52,08 eura za 4 polhodiny strávené na ceste zo Žiliny do Prievidze a späť po 13,02 eura/ polhodina a príslušnej 20% DPH zo sumy 484,63 eura vo výške 96,93 eura, t. j. celkom trovy právneho zastúpenia 581,56 eura.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd v Trenčíne.

V zmysle § 205 ods. 1 a 2 OSP, sa v odvolaní má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.